

være glad ved at høre en bestemt Udtalelse af den ærede Marineminister derom. Jeg kan nemlig ikke se andet, end at man, hvis saadanne private Førerere først ere blevne ansatte, ikke kan sætte dem fra Bestillingen igen for at give denne til Marineofficerer. Der maa her være et Enten—Eller. Jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg og den ærede Minister at tage denne Sag under Overvejelse inden 3dje Behandling, saaledes at man kunde faa en fast Bestemmelse her med Hensyn til Marineofficererne. Da Fyrvæsenet ligger under Marineministeriet, og Vager- og Fyrvæsenstibe ellers føres af Marineofficerer, burde der her ogsaa træffes en saadan fast Bestemmelse.

Marineministeren (Kavn): Jeg kan egentlig ikke se andet, end at jeg allerede har bejvaret den af den sidste ærede Taler stillede Forespørgsel. Jeg har for det første sagt, at jeg naturligvis er overordentlig glad ved, at der aabnes Afgang til saadanne Stillinger for Marineofficerer, da jeg indrømmer, at det vil være overordentlig godt for deres Uddannelse. Jeg har derfor ogsaa sagt, at jeg — og jeg tvivler ikke om, ogsaa enhver anden Marineminister — vil ansætte Søofficerer i disse Stillinger, hvor det kan ske. Men jeg har ogsaa sagt, at det ikke er det, der er det nødvendige for Marinens Officerer, at komme til at føre disse Skibe. Der kan dog ogsaa komme Tilfælde, hvor vi skulle bruge Officererne paa Flaaden, og saa kunne de dog ikke benyttes paa denne Maade. Jeg har endelig sagt — og det holder jeg ved — at Styrmanden paa Fyrinspektionsflibet maa betragte sig som havende en moralsk Ret til at faa den første Ansættelse. Det har ligget i Marineministerens Haand at foretage denne Udnævnelse, og vedkommende var ogsaa blevet udnævnt og ved, at han var blevet udnævnt, hvis Forslag om denne Bestemmelse ikke var blevet fremsat. Jeg synes derfor det vilde være inhumant mod en privat Søfarende, — som dog ogsaa er et Menneske — hvis man nu ikke tog Hensyn til ham og nu vilde bryde dette halve Løfte. Det var det, jeg sagde før, og det siger jeg nu igen. Derefter forekommer det mig, at jeg ikke har mere at sige eller overveje i den Henseende.

S. Bojesen: Jeg vil naturligvis indrømme, at den højtærede Minister udtalte sig saaledes, men naar man ikke vil gaa ind paa at lade disse Førerposter besatte med Søofficerer, maa vel efter den ærede Ministers Udtalelse den særlige Anledning dertil være, at man ikke vil afsæ dem af Hensyn til disse Dispositioner for Krigstid. Jeg

skal derom tillade mig at gøre en Bemærkning. Jeg har ved tidligere Lejligheder gjort opmærksom paa, at jeg tror, man holder altfor principfast paa dette maritime Stavnbaand, man har ved Mobiliseringen. Jeg kan ikke se, at der er Grund til at undtage saadanne Kommandoer, som dog høre hjemme i vore egne Farvande, fra Besættelse af Søofficerkorpslet. Naar man har Søofficerer i fremmed Tjeneste, har dem ude to og tre Aar baade her og der i Postfart osv., saa kunde de ogsaa gøre Tjeneste her. Jeg kan ikke se, at det kan hjælpe at henbvide til Mobiliseringen, og at man skal have dem til Rede, thi i Krigstid finder man nok den Mand, der kan føre det Transportflib ved Fyrvæsenet. Jeg kan fremdeles ikke se andet, end at det vilde være meget ønskeligt, at man ikke bestemte sig til at ansætte to Førerere paa de to Skibe, thi gør man det, kan man ikke sætte Søofficerer dertil, og det vilde jeg for Marinens Skyld meget beklage.

Marineministeren (Kavn): Jeg har ikke, tror jeg, truffet et Medlem for her i Tinget, der i den Grad har Vanskelighed ved at forstaa, hvad jeg siger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (S. Bojesen). Det, jeg sagde, var, at der kunde indtræde Tilfælde, hvor Flaadens Behov kunde gøre det vanskeligt at ansætte en Søofficer, men det var rent sekundært, det var kun en Supposition. Det afgørende, jeg fremhævede synes jeg ikke er saa vanskeligt at forstaa, nemlig at der, ikke til begge Skibe, men til det første, som allerede var under Arbejde, længe før dette Lovforslag kom frem, var udset en bestemt Mand, som er i Fyrvæsenets Tjeneste, og som havde faaet saa godt som et Løfte om at faa det. Dette Løfte vil jeg nødig bryde, det er hele Sagen. Dette med Mobiliseringen er der virkelig ingen Grund til at komme ind paa her. Jeg ved naturligvis, at det ærede Medlem (S. Bojesen) tillægger Flaaden saa godt som ingen Betydning for Landets Forsvar, men saa længe man har en Marine, maa man virkelig tillægge den Betydning for Forsvaret, og man maa tillægge Forberedelserne til Forsvaret Betydning, og hertil hører først og fremmest en Mobiliseringsplan. Det vil jeg dog nødig komme ind paa nu, det talte vi om forleden Dag, og det ikke saa saameget fra nogen af Siderne. Jeg har, som sagt, med Glæde taget mod Udvalgets Henstilling, og det ærede Medlem behøver ikke at træde op som Forsvarer for Søofficererne og give sig Udseende af, at han skulde være en varm Forsvarer for dem, medens jeg skulde være